

paa omtrent det Samme som dette, nemlig at købe disse Baner paa lidt andre Vilkaar, end der her er foreslaaet, saa er det jo siensynligt, at den finansielle Betydning af Lovforslaget ikke kunde være en saadan, at den kunde foranledige mig til at gjøre nogen Indvending mod Lovforslagets Fremme og Vedtagelse. Det er jo ganske vist en ikke ubetydelig Sum, der i Lovforslaget er angivet som Kjøbesum, nemlig omtrent 3,400,000 Kr.; men det Beløb, som der kontant vilde blive Brug for ved Kjøbet af Banerne, vilde jo blive langt mindre, idet der jo allerede er anbragt af Statens Penge i den ene af disse Baner et Beløb af 770,000 Kr. og i den anden 150,000 Kr., som med paaløbne Renter vil udgjøre mellem 900,000 og 1,000,000 Kr. Altsaa vil selve Lovforslaget, som det foreligger til Vedtagelse, ikke kræve mere end en kontant Betaling i Løbet af Finantsaaret eller de Terminer, der ville blive fastsatte i Loven, af omtrent 2½ Millioner Kr. Altsaa for mig som Finantsminister har der været meget liden Opfordring til at udtale mig om det foreliggende Forslag, og jeg skulde mulig endog ganske have undladt at tage Ordet, naar ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde givet mig særlig Opfordring dertil. Det forekommer mig, at der i det ærede Medlems Udtalelse laa, eller i alt Fald kunde lægges Antydninger fra hans Side af, at dette Lovforslag var fremkommet her ved Tilskyndelse fra Regjeringens Side. Dette er saa langt fra at være Tilfældet, som det vel er muligt, og jeg vil isørigt ganske overlade til de ærede Forslagsstillere selv at meddele Thinget de nærmere Oplysninger om Forholdet. Jeg vil altsaa kun holde mig til det, at det er meget langt fra, at dette Lovforslag er fremkommet efter Regjeringens Tilskyndelse; det er snarere det Modsatte, der er Tilfældet. Om jeg nu ikke skulde have haft anden Grund til ikke at tilskynde til at fremsætte Lovforslaget, vilde alene det have været tilstrækkeligt for mig, at jeg ikke paa nogen Maade vilde have Udseende af igjennem et Lovforslag, fremkommet ved det private Initiativ, men med mig staaende bagved, at søge Decharge for, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds betegnede som „mislykkede Affærer“, jeg som Finantsminister havde gjort overfor disse Baner. Dette vilde for mig være en fuldkommen tilstrækkelig Grund til ikke at tilskynde Noget til at bringe et saadant Forslag frem. Jeg har saameget mere Grund til at fremhæve denne min Stilling ligeoverfor Lovforslaget, som et andet æret Medlem fra Veile Amt (Th. Nielsen) aabent har udtalt idag, at det i forrige Samling for ham, og maasse altsaa for flere, var en Grund til at negte Forslaget om Kjøbet af disse Baner Overgang til 2den Behandling, at han ved denne Afstemning vilde tilkjendegive en Misbilligelse af, hvad jeg havde foretaget mig paa eget An-

svaar ligeoverfor disse Baner. Jeg finder deri en særlig Opfordring for mig til at udtale, at dette Forslag er fremkommet uden nogenformhelst Tilskyndelse fra Regjeringens Side. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds antydede jo rigtignok, at dette Forslag bares frem af Venner af Regjeringen. Jeg tror dog, at, naar man nærmere vil undersøge, hvem det er, der ere Bærere af Forslaget, kan det i alt Fald ikke forstaaes som „politiske Venner“, medmindre der i de allerførste Dage skulde være sket et Omslag i Stemningen hos endel ærede Medlemmer i Thinget, og det skulde forøvrigt ikke glæde Noget mere end mig, om det var Tilfældet, og om jeg ogsaa kunde regne disse Medlemmer som mine politiske Venner. Men hidtil har jeg ikke haft nogen Grund til at tro, at mere end 1 af de 6 Medlemmer, der have indbragt dette Lovforslag, kan betegnes som politisk Ven af mig. Da Forholdet er dette, kan jeg kun undre mig over, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds virkelig kan have staaet i den Formening, at Forslaget er et maastreret Regjeringsforslag, thi fuldstændige Oplysninger om Sagens sande Sammenhæng vilde jo det ærede Medlem kunne have søgt hos sine egne Venner blandt Forslagsstillerne. Jeg har kun fremført dette, fordi det var mig om at gjøre, at Afgjørelsen af den Sag, der foreligger for Thinget, maa finde Sted uden nogetformhelst Hensyn til min personlige Stilling ligeoverfor Spørgsmaalet. Jeg har ikke følt Trang til nogen Decharge. Havde jeg følt Trang dertil, tror jeg, at endogaa det ærede Medlem vil erkjende, at det havde været mere stemmende med min Fortid, at jeg frit og aabent havde forlangt den selv, istedetfor at søge den fremkaldt ved Andres Forslag. Det var den ene Bemærkning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har foranlediget mig til. En anden Bemærkning fra det samme ærede Medlem foranlediger mig til endinn at maatte rette et Par Ord til det ærede Thing. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds advarede mod for Tiden at fremme denne Sag videre, blandt Andet af den Grund, at den vilde være en Klods om Benet for Regjeringen, for Finantsministeren. Nærmere bestemt blev det betegnet saaledes, at den vilde vanskeliggjøre Gjennemførelsen af et langt vigtigere af mig fremsat Forslag, nemlig Kjøbet af de sjællandske Baner. Jeg vil gjenkalde i Erindringen, at jeg allerede under Forhandlingen af denne sidste Sag om Kjøb af de sjællandske Baner for et Par Dage siden fandt mig foranlediget til at udtale, at endskjøndt jeg ansaa Erhvervelsen af — jeg kan gjerne bruge et saa stærkt Udtryk — samtlige private Baner for Staten for at være Noget, der ganske nødvendigt vilde fremkomme, kunde jeg dog paa ingen Maade erkjende, at der var nogen saadan Forbindelse mellem Spørgsmaalet om at købe de sjællandske Baner og Spørgsmaalet om at